

РЕШЕНИЕ

№ 19254

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **956** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на А. В. И., ЕГН [ЕГН] чрез адвокат К. Ч., срещу Решение от 09.12.2024г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 13-ти състав, постановено по НАХД № 17091/2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-003233/07.03.2023г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения акт. Сочи се, че процедурата за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози е опорочена. Твърди, че е налице маловажен случай на нарушението по см. На чл. 28 ЗАНН. Иска се, съда да постанови решение, с което да бъде отменено атакуваното решение и да реши спора по същество, като отмени наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата. Сочи, че административното нарушение от обективна и субективна страна не е извършено от жалбоподателя, тъй като към момента на извършване на проверката в 2:00ч. не е имало възможност да бъде тестван с техническо средство DRAG тест. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – началник сектор при СДВР-отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се

представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 15.02.2023 г. на касатора е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата около 02:00 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], управлява лек автомобил „М. ЦЛА220Д“ без регистрационни табели. Същият е спрял за проверка от служители на ОЗ РУ-СДВР, тъй като е управлявал процесното МПС без регистрационни табели. При проверката е установено, че МПС е управлявано от А. И., както и, че регистрационните табели са свалени при извършена предходна проверка същата нощ. При повторната проверка водачът отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Drugtest 5000 - нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. На водача е издаден талон за медицинско изследване, като в указания срок, такава не е дадена.

На касатора е вменено и нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за това че на същото време и място управлява МПС, и като водач на МПС отказал проверка с техническо средство и при издаден талон за медицинско изследване не изпълнил предписанията му да се изследва за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му и употреба на наркотични вещества.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление.

С оспореното решение, СРС, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-4332-003233/07.03.2023г. на началника сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на касатора, на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца.

За да постанови решението си, решаващият съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите В. Г. Д., М. Ч. Н. и Н. Н. Б., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е нарушило цитираните в НП разпоредби от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Така постановеното решение е валидно и допустимо и правилно.

По делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 174, ал. 3, като отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН са посочени и нормите, които са нарушени – чл. 174, ал.3 пр. 2 от ЗДвП: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Изрично в НП е посочено, че касатора е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства.

За да бъде налице отказ по смисъла на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за който водачът да бъде санкциониран, следва да не е бил успешно приложен който и да било от алтернативните способности за установяване на концентрацията на алкохол или наркотични вещества в кръвта на лицето. Отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. В конкретния случай безспорно се установява, че И. е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, поради което възраженията на защитата в тази насока са неоснователни.

Санкцията за това противоправно поведение е в законоустановен размер съгласно същата норма - лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. Решаващият съд е извършил правилна преценка на всички събрани по делото доказателства, в тяхната съвкупност, и в резултат на това е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, поради което не е налице маловажност.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че оспореното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложените административни наказания. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

В заключение и с оглед възражението на касатора следва да се посочи, че безспорно е установен и доказан отказ за тестване с техническо средство, както и неявяването му за взимане на медицинска проба съобразно издаденият му талон. Дали служителите на РУ спрели водача не разполагат с техническо средство или не е напълно ирелевантен въпрос, доколкото по делото безспорно е установена появата на служители от отдел ПП при СДВР разполагащи с такова средство и в която хипотеза отказът от тестване се явява съставомерен. С оглед необходимостта от участие на служители от отдел ПП при СДВР при провеждане на извършат теста, напълно обосновано и обяснимо е и часовото разминаване от 45мин. като време необходимо за пристигане и подготовка. Всъщност тази разлика е изцяло в полза на жалбоподателя доколкото едно забавяне

увеличава потенциално времето за взимане на кръвни изследвания, което Наредбата определя на 45мин,така,както е посочено и в издаденият талон. Закона изрично регламентира възможността да бъде отказан тест с техническо средство,като наместо това бъде проведено медицинско изследване,каквото обаче също не е проведено. Ето защо посоченото възражение се явява напълно основателно и негодно да опровергае безспорно установеният факт на отказ.

Решаващият съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето по размер на наложената глоба.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.12.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав, постановено по НАХД № 17091/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: